

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v právnej veci žalobcu **1. JUDr. P., 2. PhDr. M., 3/ Ing. F.**, proti žalovanej **JUDr. D.**, SKP úpadcu Z., o vylúčenie veci z konkurznej podstaty, vedenej na Krajskom súde Košiciach pod sp. zn. 4 Cbi 5/04, na dovolanie žalovanej proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. júna 2006 č. k. 2 Obo 59/2006-119, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Na odvolanie žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 28.6.2006 č. k. 2 Obo 59/2006-119 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bolo žalobe o vylúčenie veci z konkurznej podstaty vyhovené.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná a navrhla ho zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie, a to z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Namietala, že odvolací súd nesprávne vyložil zánik záložného práva zo záložnej zmluvy č. 1/92 z 27.4.1992. Tento výklad časového obmedzenia záložného práva považuje za nesprávny, preto lebo je bez nadväznosti na ostatné zmluvné dojednania v záložnej zmluve a na celý úverový prípad. Z príslušných ustanovení

záložnej zmluvy jednoznačne vyplýva, že v žiadnom prípade nemožno vykladať úmysel účastníkov tak, že trvanie záložného práva je obmedzené k dátumu 10.1.1999. Tento dátum mal v podstate len vymedziť dlžníkovi lehotu pre prípadné dodatočné dobrovoľné splnenie všetkých povinností dlžníka voči banke, ktoré by k termínu splatnosti úveru 25.12.1998 zostali neuhradené, pričom po uvedenom termíne by veriteľ mohol pristúpiť k nútenému vymáhaniu svojich nesplatených pohľadávok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 OSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že proti napadnutému rozsudku tento mimoriadny opravný prostriedok nie je prípustný. Prípustnosť dovolania proti rozsudku upravujú ustanovenia § 237 a § 238 OSP. Dovolateľka prípustnosť dovolania žiadnym spôsobom neodôvodnila a poukazuje iba na dôvody dovolania, uvedené v ust. § 241 ods. 2 písm. c./ OSP. V danej veci odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa, pričom vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku nevyslovil, že dovolanie je prípustné. Z uvedeného je zrejmé, že prípustnosť dovolania podľa ust. § 238 OSP daná nie je. Dovolací súd tiež skúmal (aj keď to dovolateľka nenamietala), či dovolaním napadnutý rozsudok netrpí vadou alebo vadami taxatívne uvedenými v § 237 OSP. Dovolací súd existenciu takejto vady nezistil, z čoho vyplýva, že dovolanie nie je prípustné ani podľa tohto ustanovenia.

Na základe uvedených dôvodov dovolací súd podľa ust. § 243b ods. 4 v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ OSP dovolanie odmietol. Vzhľadom na odmietnutie dovolania, dovolací súd návrh na pripustenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného z 30.10.2006 (č.l. 14), podaný spoločnosťou G. považoval za bezpredmetný.

Žalobcom, ako úspešným účastníkom dovolacieho konania, trovy nevznikli, a preto dovolací súd náhradu týchto trov im nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 30. júna 2008

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu